

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl. 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 13 Februarie st. v.

(=) O senzațiune, după a noastră părere din cele mai binefăcătoare, a produs în timpul din urmă în cercurile politice scrierea politică a colonelului francez Stoffel.

Acest bătrân militar a fost multă vreme, și încă în timpuri foarte mișcate, atașatul militar prelungă ambasada franceză din Berlin și prin urmare scrierea lui nu este numai o încercare de diletanțism a unui oficer, care se ocupă și cu politica, ci conține ideile unui bărbat serios, care timp îndelungat a avut privilegiu de a comunica cu persoane grave în de ale politicii și astfel este în poziția de a-și fi putut forma idei clare și temeinice pe acest teren.

Premitem aceste pentru a constata, că colonelul Stoffel și în politica este a se lua ca om serios și că în adevăr merită atențiunea ce se dă scrierii sale.

Nu cunoaștem această scriere ce numai de curând a apărut în formă de carte, decât din extrasele publicate în foile din monarhia noastră și din România. Dar' credem, că și atâta este de ajuns, ca să ne putem da seama, care sînt ideile principale, pentru care pledează vechiul militar și diplomat francez.

Aceste se pot reasuma în puține cuvinte astfel:

Alianța Franței cu Rusia este o combinațiune greșită, care, chiar și dacă s'ar pute realiza, n'ar aduce Franței nici un folos, cătă vreme poporul rusesc nu este altceva, decât o unealtă fără voință proprie în mâinile autocrațului Țar, a cărui politică este politica de cucerire a înaintașilor sei.

Din contră interesul Franței, interesul Germaniei și interesul culturii și al civilizațiunii este, ca Franța și Germania să încheie o alianță, al cărei scop se fie apărarea acestei culturi și acestei civilizațiuni față de pericolul, de care sînt amenințate tocmai din partea colosului dela Nord.

Această alianță este posibilă și realizabilă, dar' numai cu prețul, dacă Germania ar ave abnegațiunea să retrocedeze provinciile anectate după războiul franco-german dela 1870, adică Alsația și Lotaringia, ba și mai mult, dacă s'ar învoi ca Rinul să fie granița pe întreaga linie între Germania și Franța.

Ce se ține de cele două idei din urmă, abia credem, că se va găsi om politic cu vederi europene nepreocupate, care să nu le admită. Ori-și-cine simte și condece fără multă discuțiune, că o alianță între democrația republică a

Franciei și între despotismul împărat al Rușilor, fie și numai în urma colosului contrast dintre formele de guvernament ale celor două state, este ceva nenatural, ceva ce anevoie s'ar pute susține multă vreme și în toată sinceritatea și anevoie ar produce în timpuri grele efectele dorite.

Dacă mai considerăm, că Franța și Rusia, cum ține Stoffel, afară de dușmănia contra Germaniei, n'au nici un interes comun, nici național, nici economic, nici cultural, dacă mai considerăm și distanța geografică ce desparte aceste două mari puteri, hotărît trebuie să concludem, că simpatia Franței pentru Rusia și idea alianței cu aceasta n'au putut isvorî decât din dorul prea exagerat de a-și răsbuna înfrângerea îndurată din partea Germaniei, dar' nici-decum nu din grija pentru adevăratele interese ale poporului francez.

Tot atât de evidentă este și aserțiunea, că unicul dușman puternic și primejdios al Europei întregi este Țarul pofitor de cuceriri. Nu numai popoarele și statele cele mici din partea orientală a Europei, nu numai monarhia noastră, care este vecină nemilicată a Rusiei și numără între locuitorii sei douăzeci de milioane de Slavi, pe care împărăția pravoslavnică se simte chie-mată a-i „salva“, adică a-i înghiți în formidabilul seu corp, ci întreagă Europa, întreaga cultură apuseană este amenințată de Rusia.

Foarte bine o știu aceasta toți politicienii europeni, ear' lugușura dovadă a acestei științe este febrila și încordată activitate și sînt imensele poveri impuse popoarelor, cu prețul cărora s'a înarmat întreagă Europa din tălpi până în creștet.

Dacă ar succeda a nimici antagonismul ce desparte astăzi Franța de Germania, dacă ar succeda a împrietenii aceste două state mari, cîte și bogate, atunci întreagă Europa ar fi una într-o combaterea pofitelor de expansiune ale Rusiei, ear' pericolul, care amenință din partea ei, abia s'ar mai pute numi pericol.

Atunci Europa liniștită ar pute depune în magazine cea mai mare parte a miliioanelor sale de baionete, milioane de brațe ar fi redade muncii pacifice și popoarele în tignă ar pute să desvoalte cea mai extinsă și mai rodnică activitate culturală și civiliza-torică.

În vederea acestor seducătoare avantagii este lucru de mirare, că Franța și Germania atât de rău își cunosc interesele și, în loc de a-și da mîna spre

împăcare și durabilă prietenie, își consumă puterile într-o dușmănie ce și lor și Europei întregi le este spre stricăciune.

Un lucru însă este mîngăietor pentru toți amicii lucrării pacifice a popoarelor europene.

Acum, când colonelul Stoffel a pus cestiunea împăcării și a alianței franco-germane, nici o voce serioasă nu s'a ivit în presa europeană ca să-l desaproabe cu privire la ceea-ce a susținut despre pericolul amenințator din partea Rusiei. Presa franceză, ce e drept, nu s'a încălțit de idea împăcării cu secularul inamic german, dar' nici n'a putut combate adevărul, că primejdia cea mare pentru Europa întreagă din partea Rusiei vine.

Presa germană însă, atât în imperiul german, cât și în monarhia noastră, a recunoscut fără încungir, că o alianță între Franța și Germania ar fi o adevărată binefacere pentru bătrânul nostru continent.

Ba, după-cum am vădut din telegrama noastră publicată în numărul de Vineri, deputatul Joest din partidul socialistilor, care în alegerile sîvîrșite țilele trecute a crescut atât de mult, a declarat publice într-o adunare electorală, că Germania trebuie să dea în-ai Alsația și Lotaringia și să se împace cu Franța.

Ear' dacă nici una, nici alta n'au intrat în discuțiune serioasă asupra posibilității acestei alianțe, ei au privit-o numai ca un *pium desiderium*, cauza nu este, că n'ar fi bună și corespunătoare intereselor, ci că prețul, pe care Stoffel îl propune și Joest îl ofere, este inaccesibil. Cu alte cuvinte, astăzi nu se poate vorbi serios de retrocedarea Alsației și Lotaringiei.

Dar' adevărat este și rămâne, că precum Germania nu voese să scie și să audă de retrocedarea provinciilor ocupate la 1871, așa Franța ar uita toate dușmăniile și animositățile, dacă i-s'ar reînlocui numitele provincii, ear' cochetarea ei cu Rusia în cazul acesta ar dispăre cu totul.

Ceea-ce dovedește, că afară de acest punct toate condițiunile pentru alianța propusă de Stoffel sînt în ființă, adică interesele păcii și culturii europene, amenințate de lacomul moscovitism.

Acesta ni-se pare nouă a fi rezultatul discuțiunilor țiaristice urmate de broșura colonelului Stoffel.

Ear' dacă am judecat bine, apoi acesta este un mare câștig. Dacă sînt date celelalte condițiuni, în momente critice, când primejdia prevestită se va apropia, în fața altor interese amenin-

țate mai mari, cestiunea Alsației și Lotaringiei va veni într'al doilea plan și va fi mai ușor de rezolvat. La aceste țerișoare va renunța sau ambiția franceză, sau puterea germană, sau apoi se va afla un al treilea mod de rezolvare, asupra căruia n'avem să ne spargem de astăzi capul.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 13 Februarie st. v.

Evenimentele din Bulgaria.

Se scie, că consulul general german din Bulgaria, baronul Wangenheim, care prevede afacerile rusesci în Bulgaria, a cerut dela guvernul din Sofia plățirea restului de cheltuieli pentru ocupațiunea rusească. Pasul consulului german a dat privilegiu la fel de fel de comentarii, care toate se concentrează în presupunerea, că prin aceasta Rusia voese să recunoască actuala stare de lucruri din Bulgaria. Oficiul „Journal de St. Petersburg“ e de părere, că toate ipotezele ce se leagă de acest pas sînt neîntemeiate, și țice, că cererea consulului general german nici într'un fel nu învoalvă recunoascerea, nici măcar recunoascerea indirectă a actualelor raporturi din Bulgaria. Dacă cabinetul din Viena, după-ce a aprobat coteria împrumutului bulgar la bursa din Viena, nu s'a sfiit a declara, că această aprobare nu învoalvă deloc o recunoaștere a prințului Ferdinand de Coburg, cu atât mai multe cuvinte ar fi de a afirma, că cererea pentru plățirea ratelor decădute din datoria poporului bulgar ar învolva o recunoaștere a guvernului bulgar decătră Rusia. Ce privese eventualele perplexități, pentru guvernății din Bulgaria acele numai atunci s'ar nasce, dacă declarațiunea categorică a dlui Dr. Stránsky, că sumele recerute sînt depuse la banca din Sofia și nu trebuie decăt ridicate, nu ar corespunde adevărului.

Cu privire la situația internă generală din Bulgaria, „Daily News“ primesce din Petersburg o telegramă, că o auctoritate panslavistă competentă a declarat corespondentului dela numitul țiar, că în Bulgaria vor isbucni în cel mai apropiat timp nouă tulburări serioase. Dacă „auctorități panslaviste“ profetesc asemenea tulburări, asta nu va să însemne altceva, decât că acele auctorități lucrează deja pentru instigarea lor. Chiar și omul de încredere al lui „Pol Korr.“ a scris țilele aceste, că în Petersburg se crede, că conjurațiunile de felul afacerii ma-

ruului Panița vor fi pe viitor inevitabile.

Țiarul „Times“ încă primesce dela corespondentul seu din Viena cu privire la situația din Bulgaria următoarele: „Situațiunea din Bulgaria este cît se poate de gravă și îngrijitoare nu numai pentru guvernul dela Sofia, dar' e chiar și pentru cercurile politice din Europa, care așteaptă din ții în ții, că cestiunea bulgară să încurce itele diplomaților.

„De aceea la Viena s'a început o acțiune, pentru a se interveni prelungă puterile mari din Europa, ca dinsele să recunoască pe principele de Coburg. Se crede însă, că cu toate aceste contele Kálnoky nu va lua asupra-și să ducă la îndeplinire acest proiect, decăt în cazul, când delegațiunile își vor exprima într'un mod hotărît, ca de urgență ministrul de externe al Austro-Ungariei să iee măsuri, pentru-ca prin recunoașterea principelui Ferdinand de Coburg, Bulgaria să înceteze a fi un focar de tulburări, un punct în Balcani, spre care puterile numai cu îngrijire privesc.“

Corespondentul țiarului englez mai scrie, că atât la Viena, cât și la Budapesta simpatia cătără principele Ferdinand au crescut dela descoperirea conspirațiunii majorului Panița încoace.

Ear' asilele de copii.

Guvernamentalul din Cluj face grele imputări presei românesce pentru opoziția ei contra asilelor de copii și se încearcă a dovedi, că asilele mai ales Românilor, care sînt săraci și prăpădiți și ai căror copii mor cu ridicata, au să folosească. După-cum era de prevețut, guvernamentalul susține, că de maghiarizare nici vorbă nu este și că fac rău foile românesce, când agită poporul și îngreunează guvernului realizarea acestei salutare instituțiuni umanitare, numai din motivul, că în asile se va învăța și elementele limbii maghiare.

Pentru a combate presa română, guvernamentalul se provoacă la un articol publicat în numărul dela 21 Februarie a. c. al lui „Nemzet“ și iscălit de Sz. Gy., cu care crede a fi dovedit, că ministrul Csáky prin proiectele sale asile nu voese maghiarizarea, ci prosperarea și sporirea naționalităților.

Drept răspuns onorabililor dela „Kolozsvár“ reproducem și noi traducerea verbală a articolului citat din „Nemzet“, din care ori-ce om nepreocupat va vedea, că acel articol mai virtos în favorul

FOIȚA „TRIBUNEI“

Marchisa.

De Alexandru I. Hodoș.

(Urmare și fine.)

În fața băiatului îi fu rușine de pornirea-i violentă. Se stăpâni cît putu și țice:

— Mihalache, du-te... ba nu, stai... ori du-te, du-te de spune lui Vasile să plece numai decăt, să nu-l mai întâlnească p'aci, că... Băiatul voi să ese.

— Stăi! — strigă Petre în urma lui.

Vorbele „se curtează“, oficerul ei? îl răscoliau ear'. Ce însemnau vorbele alea? Înșfîșit, ori-ce, trebuia să scie... trebuia să scie... poate-că...

— Du-te, — țice ear' băiatului, — și spue domnului Vasile să vină... să-și iee paralele... du-te, ce stai?!

Băiatul eși.

Oficerul... Ce oficer?... El nu v-duce nimic, nu scia nimic... Să fie o scornitură?... Să fie o vorbă așa țisă în mînie?... Dar' de ce tocmai „oficerul“?... Dacă Vasile n'ar fi scituit ceva sigur, ar fi țis numai... Scia ceva?... Ce scia?

Băiatul se întoarce.

— Domnul Vasile a plecat...

— Aleargă după el.

— Am alergat... L-am ajuns în poartă

... A spus, că nu se întoarce, că are să tri-

meață un om să-și iee banii... el nu se mai întoarce, așa a spus...

— Petre își mușcă buzele.

— Bine, — țice încheiindu-se automat-cesce la haină, — bine, încheie prăvălia... auți?... se încheie prăvălia... Ce cascigura?... Ai înțeles?... se ducă cheile Marței... Să-și spu c'a fugit țeghetarul și că eu nu pot sta în prăvălie și a trebuit să încheie... Aide... Ce vrei?... se răsii apoi cătără o servitoare, care intrase cu un clondr în măsă și cu gologanii în alta; — nu mai vindem ađi... aide, du-te în altă parte...

Și el însuși, îndesându-și pălăria pe cap, eși din prăvălie.

*

— Ce-a vrut să țică? Cea vrut să țică? Se poate?... Ea... Zoe... Se poate?...

Fără voe par'că, pașii i-se îndreptau spre șosea.

— Să aibă un amant?... un oficer... dar' cum? de unde? Unde se se fi întâlnit? Unde se se întâlnească?... La prietenele ei? Pe stradă?... Ce, întâlnești așa un om, și aide, să-mi fi amant... Se poate?

Fantoma falimentului era acum departe; alta mai înfiorătoare îi era înaintea ochilor: tradarea femeii sale.

La șosea lumea se plimba leneș în sus și în jos. Șirul de trăsuri era lung.

Petre, perdut în mulțime, căuta cu ochii.

Deodată tresări.

Într-o trăsura la vre-o douăzeci de pași

înaintea lui era Zoe.

După pălărie o cunoscă numai decăt dela spate.

— E singură... se nu mă vadă... și voi să se întorcă.

Dar' ear' tresări.

Un oficer trecea acum călare pe dina-ntea trăsuri.

Petre nu era sigur, salutase oficerul? Răspunsese ea? I-se părise ca-șicând ar fi v-țut pe oficer plecându-se ușor spre trăsura.

I-se părise?

Oficerul trecu înainte.

Puțin mai apoi trăsura Zoii, eșind din rind, o luă pe șosea în jos.

Inima svîcnia cu putere în pieptul lui Petre.

Să fie asta?

Ca un nebun începă să urmărească pe alea pietonilor trăsura în pas gimnastic.

Depart, unde preumblători nu mai erau, trăsura se opri ear'.

Oficerul era la doi pași de ea.

Acum încet, cu precauție, îngrijind ca totdeauna să fie un arbore între el și trăsura, Petre se apropia.

Lungă arborele cel mai apropiat se opri.

Oficerul nu-l observase, și chiar de l-ar fi v-țut, nu-l cunoscă.

Era acum plecat asupra trăsuri... Vorbiau...

Ce? Nu visa? Da, vedea bine... Oficerul ia mîna nevastei sale... se uită cu dragoste la ea, să o soarbă... Țice ceva...

asteaptă un răspuns... aruncă o privire împregiur, apoi ridică mîna Zoii la buze...

Laș, nimicit, Petre se întoarce și plecă aproape fugind spre oraș.

— Era adevărat!... țice rătăcit și fugi mai departe gătăind, făcend lumea să se oprească și să se uite lung după dînsul.

— Un oficer... necunoscut... Oficerul ei!... Nu era minciună... Scie toată lumea... Până și țeghetarul... Toți sciu... Numai eu nu... Țeghetarul negreșit dela mustrerii... Se vorbia dar' prin tot orașul... Ce rușine!... De acum s'a sfișit... s'a sfișit... Îmi mai rămâne falimentul... Ea s'a dus...

În calea Victoriei, galantarul unui armurier îi atrase privirile. Arme... revolvere... scăparea faliților...

— Ce mai avea să caute în lume?

Fără să scie cum, se pomeni în prăvălie. Alese cel dintîiu revolver ce i-l pre-sentă armurierul.

— Cartușe nu luați?

Petre se întoarce dela ușe.

Da, luă și cartușe.

În stradă se opri ear', pipăind arma în buzunar.

Dinții îi clătăneau în gură.

— Să mă împușc...

O revoltă îl agudui deodată.

— Să mă împușc eu? Eu să mă împușc?

și ea să trăească mai departe cu oficerul ei? Aș! Ce prostie! Dar' ce vină am eu? Sînt falit... Ei, și pentru cine?...

Ea mă aduce la sapă de lemn și mă și înșeală... Și eu să mă împușc!... Aida de! Ea trebuie să moară, nu eu... Cum țicea Vasile, tot Văcărescii mă așteaptă... O crimă mai mult... Ce crimă? Răspată... Răsbunare...

*

Acasă servitoarea îi deschise.

Un moment îi trecu prin minte gîndul să o întrebe și pe ea.

Dar' nu; putea să dea de veste Zoii și să-și zădărnicească răsbunarea.

Nu țice nimic.

Întră în casă.

Aprinse lampa. Sticla și globul se ciocnau în mîinile-i tremurătoare.

În mijlocul odăii luminate, stete uitându-se rătăcit împregiur.

Tresări. Un om străin?... Nu era chipul lui în oglindă, galben, înholbat, înfiorător, de necunoscut.

Criminal!... Da, chipul criminalului era acolo.

— Criminal! — și rise ștergendu-și sudoarea de pe frunte.

Revolverul era acolo, instrumentul crimei, nu! al răsbunării.

— Acesta le desleagă toate, el face dreptățile... trebuie să fie dreptate...

— Trebuie să fie dreptate... repetă stringend în mîna arma și ne mai sciind ce țice.

celor duse de noi argumentează, și arată mai lămurit ca toate argumentările presei române, că preocupatiunea principală a guvernului și în cestiunea asilelor numai interesul maghiarilor este. Eată articolul dlui Sz. Gy.:

„Abia este o lucrare legislativă, în care interesele de stat, naționale, de împopulare, sanitare și economice se se unească atât de admirabil, ca în proiectul asilelor de copii, pe care l-a pertractat în decurs de o săptămână o anchetă specială convocată spre acest scop și care nu preste mult va veni înaintea legislației.

„Să recapitulăm aici înainte de toate modificările esențiale, prin care a trecut proiectul în decursul pertractărilor anchetei.

Mai întâi, și ceea ce este mai important, în ce privește momentele naționale și de stat, s'a enunțat, ca în asilele de copii și după puțină mai ales în cele permanente, prelungă scopurile mai proprii ale acestor institute, să se exerciteze copiii și în învățarea limbii maghiare. Mai departe: diplomele de calificare ale elevilor din preparandii asilelor inspectorii școlari numai atunci le vor subscrie (și fără această subscriere diplomele n'au valoare), dacă acele posed perfect limba statului în scriere și vorbire. Astfel de preparandii pot înființa, ce e drept, afară de stat și comunele, confesiunile, persoanele juridice și persoane singuratic, dar în asilele, așa numite de model, împreunate cu aceste preparandii, unde limba de comunicare cu copiii nu este cea maghiară, trebuie ocupați copiii cel puțin o parte din zi în limba maghiară și în sfârșit bonele din asilele permanente și din cele de vară, după câștigarea exercițiului coreșpunător în limba maghiară, sunt datorate a face examen din această limbă înaintea inspectorului de școală.

„Experiențele câștigate în această direcție până acum, după care în ciuda art. de lege 18 din 1879 circa într-o mie de școale sau nu se învață limba maghiară de loc, sau se învață în măsură foarte minimală, motivează de ajuns dispozițiunea de mai sus. De altă parte această dispozițiune este potrivită, ca în mod coreșpunător scopurilor legilor de mai înainte să aducă în școale o armată de copii mai bine pregătiți, care apoi vor coreșpunde mai bine ca până acum atât chemării lor culturale și didactice, cât și celei naționale și pedagogice.

„S'au ridicat voci în anchetă contra împregiurării, că copiii în vîrstă fragedă vor fi pregătiți afară de limba maternă și în învățarea unei alte limbi, deși numai în mod elementar, ceea ce este o pretențiune stricicioasă, imposibilă și nedecetătoare la scop. În contra acesteia s'a îndrăguit cu putere convingătoare, că guvernul german în asilele din Alsacia și Lotaringia prelungea limba franceză a introdus și pe cea germană și încă cu deplin succes.

„Dar' nici nu trebuie să mergem așa departe după exemple. Aici la noi s'au de sute de familii culte în prelungă copiii lor de 3—6 ani crescătoare germane sau franceze, care jucându-se și penesimție învață, prelungea limba maternă, și limba respectivă și încă mai sigur și mai bine, ca dacă ar trebui să o învețe mai târziu din gramatică.

„Si ce vedem în comunele cu populațiune mestecată? Același lucru. Copiii de diferite limbi, jucându-se în pulbere, învață reciproc jucându-se și fără încordare în vreme relativ

Puse cutia cu cartușele pe masă. Încet, uitându-se lung la fiecare cartuș, încarcă revolverul.

O uruitură din depărtare, uruitură de trăsură, părea că se apropie. Se simți înghețând tot. Era poate ea.

Avea să între nepăsătoare cu privirea-i rece și obosită, fără să-l bage în seamă, avea să s'apropie de oglindă, să-și ție pălăria...

Atunci el dela spate...

Urutur se perdă în depărtare.

Nu! Trebuie să-i spună toată viața lui perdută, să-i respice toată mișia ei, s'o sdrubească cu vorba, ș'apoi...

— Vieța mea, mă înțelegi, averea toată, la picioarele tale... eu sluga ta... și tu! ... de ce ai venit, când te-am cer?

Și mai ce?... Ce avea să-i mai dică?... Doamne, își perdea oare mințile?

— Eu... eu... și ea!... Atâta mai putea să gândească, și fiecare eu și fiecare ea era ca o învâlmășeală de gânduri revoltătoare întâi, nimicitoare pe urmă.

— Am s'o omor!

Deodată sângele-i înghețea ear' în vine. Acum în adevăr o trăsură se opri la poartă.

— Vine... vine... vine...

Îi era frică de ea!

Par'c'o vedea cum intrând și vădându-l fioros, cu revolverul în mână, avea să țipe odată...

— Nu! nu! Dumneșule, Doamne, ce să fac, ce să fac!...

scurtă unii limba altora și deodată se pome-nesc, că știu câte două limbi.

„Ancheta specială, când a modificat în acest punct proiectul asilelor de copii și când a pretins învățarea limbii statului în asilele nemaghiare, a plecat din punctul de vedere al exemplorilor și îndrumărilor vieții practice, contra cărora nu se poate aduce nici un argument valabil, fie pedagogic, fie de altă natură. Ear' marea valoare politică și morală a împregiurării, că cu lățirea limbii statului se sporesc și se întăresc legăturile, care unesc diferitele popoare din patrie, că Maghiarii și nemaghiarii se vor înțelege unii pe alții și că separatismul de până acum va dispăre, este incomensurabilă.”

După aceea vorbește despre înțelepciunea anchetei, care a statorit, ca fiecare comună, care plătesce cel puțin 15.000 fl. contribuție directă, să fie datorate a înființa un asil, precând proiectul original obliga numai pe acele, care plătesc cel puțin 20.000 fl.; pe urmă într'un pasagiu scurt amintesc bine-facerile sanitare și umanistice ale asilelor și apoi încheie:

„Cu un cuvânt, proiectul despre asilele de copii se scoboară la fundamentul existenței naționale și a vieții popoarelor, la copilași, a căror îngrijire o face într'o circumscrisiune blândă obligativă, dar' această obligativitate nu numai că nu este odioasă, ci va fi o adevărată binecuvântare pentru cele mai mari straturi ale poporului nostru.

„Se înțelege, că vor obveni casuri, în care 3% de dare comună complementară nu vor acoperi cheltuielile asilelor. Dar' în asemenea casuri acolo este și acolo trebuie să fie isvorul nescut al mijloacelor societății. Să nu fie comitat, sau comună și oraș mai mare și mai cult, care să nu aibă o reuniune a asilelor de copii, precum și filiale ale acestor reuniuni, care apoi vor avea misiunea de a procura mijloacele materiale lipsitoare în modul obișnuit și vor susține în acest chip asilele în activitate neîntreruptă.

„Nu este cauză, care ar merita spriginul și dragostea tuturor cercurilor patriotice ale societății, ca aceasta, căci pe acest teren cu succes deosebit se pot servi interesele statului și ale națiunii.

„Proiectul devenit lege numai atunci va fi pus în aplicare și realizat în înțelesul adevărat și serios al cuvântului, dacă societatea cu toată predilecțiunea și cu toată conștiința îi va sprigini intențiunile. Cu deosebire pe femeile culte le așteaptă pe acest teren o misiune importantă, pe care împlinindu-o cu zel, într'un deceniu vor vedea rezultate uimitoare.

„Prin răscurpărea regaliilor mulțime de milioane se vor străcura prin mâinile publicului. Dacă din aceste sume se va destina fie și numai 1/2% pentru scopurile asilelor, cauza și prin aceasta ar lua un avânt mare, ceea ce ar fi de dorit, căci dacă este vreo afacere în toată privința tăietoare în viața națiunii, pe care generațiile actuale trebuie să o îmbrățișeze cu toată puterea, apoi aceasta este afacerea creșterii și îngrijirii copilașilor.”

Credem, că comentariu nu mai trebuie.

Din Bucovina.

Apologia bisericii ortodoxe gr.-or. — Statutul tipografiei arhiepiscopale din Cernăuți. — Polemica diaristică relativ la acest statut.

În anul 1888 a publicat gazeta din Cernăuți „Bukowinaer Rundschau” 7 articoli, al

Ușa de sticlă de afară se deschidea... două voci par'că-i veniau la urechi, vocea servitoarei... vocea Zoci...

— Acu... acu... Acu...

În mijlocul odăii Petre se opri.

Ochii i se învîrtiau în cap, i se făci negru înaintea ochilor...

Ridică arma în dreptul tâmplii...

O detunătură răsună.

Două tipete răspuseră de afară. Servitoarea întâi, Zoe pe urmă, se repeziră în odaie...

Cu revolverul strîns în degetele sgăr-cite, întins pe jos, cadavru lui Petre zăcea. Un fir subțire și roșu îi brăda tîmpla dreaptă sfărîmată și neagră de fumul cartușii.

Un mort dus la groapă în carul negru e lucru de toate zilele în Bucuresei.

Oamenii se descoper la trecerea carului și-și vd de drum, fără să se gândească mai departe.

Pe trotuar două femei se opresc.

Bietul ala de Petrescu, scii, bărbatul Zoci ce-i dădea „marchisă”, s'a împușcat...

— Da, știu, era să deie faliment...

— Acu a scăpat de el.

— Dar' biata Zoe cum rămâne?

— A lăsat-o așa pe drumuri... Ce-i mai pasă lui.

— Sărmana femeie!

căror autor atacă biserica gr.-or. din țeară în întreg organismul ei, insultând poporul, preoțimea, consistorul, institutele de cultură, și ajungând la concluziunea, că consistorul trebuie să fie spulberat, ear' metropolitul Silvestru delăturat. Pe o cale nouă necunoscută au ajuns acei articoli și la cunoștința ministrului de culte din Viena, care s'a aflat îndemnat a-l provoca pe metropolitul să-și deie seamă asupra „abusurilor” descrise în cei 7 articoli și să indice mijloacele pentru delăturarea lor. Presupunem, că metropolitul Silvestru a înaintat ministrului darea de seamă cerută, căci în timpul mai recent ne-a surprins Eminența Sa cu o nouă apologie tipărită în limba germană, care pe 60 de pagini, octav mare, reduce atacurile celor 7 articoli la valoarea cuvenită, demaschează pe autorul lor, induce separat părerea fiecărui membru al gremiului consistorial asupra gazetei „Bukowinaer Rundschau” și asupra celor 7 articoli, induce un extras din raportul vizitației arhieresci adresat Maiestății Sale, publică în fine o scrisoare datată din anul 1857 a fostului administrator parochial dela biserica sfântului Nicolae din Cernăuți, Const. Popoviciu, prin care acesta se plînge guvernului țării de abuzurile comise de preoții greco-uniți din Cernăuți în dauna bisericii greco-orientale. Însemnând, că partea apologiei ce cade în seama metropolitului este și va rămâne un act istoric și dovada cea mai eclatantă despre neador-mita îngrijire a păstorului de turma sa, trecem mai departe.

Despre tipografia arhiepiscopală din Cernăuți am avut ocaziune a ceti multe și felurite și în „Tribuna”. În timpul din urmă s'a constituit o comisiune, care avea să lucreze un proiect de statut pentru regularea definitivă a acestei mult cercate tipografii. Fiind proiectul gata, s'a tipărit și s'a împărțit între fundatori, spre a fi studiat. O critică foarte deamă și strict obiectivă asupra „proiectului de statut” a apărut în Nr. 1 al „Revistei Politice” din Suceava a. c. Fie-ne permis a face dintr'însa câteva spicuri:

După-ce constată autorul criticei, că subreda și ridicola „autonomie a institutului tipografic”, promulgată în §. 12 al proiectului de statute, dară de facto rezervată atotputerniciei și atotprezenței complete a consistorului, atât în „consiliul de administrare”, cât și în „consiliul de supraveghiere”, ar trebui „să aibă un efect timpitor asupra sentimentului de dreptate al clerului”, și că „prin acest fatal proiect de statute se declară clerul minoran și se pune sub epitropie în o afacere proprie a sa ce nu stă în nici o legătură cu disciplina bisericească”, își încheie esența judecății cu cuvintele: „Întregul elaborat este lucrat dintr'un eronat și îngust punct de vedere și mai că nu există un paragraf, care să nu mărturisească involuntar, că sistemul ce ar voi să intre prin el în viață se caracterizează prin absolutism, birocrațism și formalism deșert.”

„Ca supremă instanță”, dăce autorul criticei cătră fine, „recomandăm protectoratul metropolitului, investit cu drepturi excepționale, chiar dacă cere trebuința. Accentuăm, că este o mare deosebire între punerea acestei persoane ierarhice și consistorul propus de proiectul „combătut. Căci, făcînd abstracție dela poziția canonică, metropolitul este o persoană, care cu numele sau propriu răspunde înaintea istoriei pentru actele sale. Și în această împrejurare noi vedem o puternică garanță. Consistorul însă este un colegiu, în care indivizii dispar sub mantaua colectivității, în care fiecare membru declină dela sine responsabilitatea personală și o pune în sarcina votului majorității.”

Un „răspuns” la această critică a apărut în gazeta „Bukowinaer Nachrichten” din Cernăuți Nr. 432 a. c. Pe noi nu ne interesează întreg cuprinsul „răspunsului”, care ar voi să mai învie „proiectul de statute” lovit de moarte prin critica din „Revista Politică” și prin verdictul mai unanim al preoțiilor bucovinene, dar' mult ne interesează „călăciul lui Achil” al autorului „răspunsului”, care prin săgeata pasagiului de sus „Ca supremă instanță etc.” precum se va vedea, a fost adînc străpuns. Căci după-ce induce autorul „răspunsului” întreg pasagiul „Ca supremă instanță etc.” atât în textul original, cât și în traducere germană, urmează a opina așa:

„Se recunoaște prin urmare trebuința unei instanțe, care să stea peste „consiliul de priveghiere”, și se crede a se fi aflat acea instanță în persoana arhiepiscopului actual, fără de a observa în această împrejurare vreo umbră de „epitropie”, cu ce însă noi nu voim să întregim logica corespondentului (scilicet a autorului criticei din „Revista”). Lucru îngrozitor este și aceea, că membrii consistorului ca organ administrativ colegial nu pot fi responsabili în persoană; dară drept garanță, că institutul (scilicet tipografic) este sigur sub protectoratul arhiepiscopului ca instanță supremă, și este deajuns

corespondentului singurul nume al arhiepiscopului și responsabilitatea sa înaintea istoriei! Regretăm mult, că în modul acesta, cu totul deprisori și fără nici un motiv, s'a pus în discuțiune persoana arhiepiscopului. Aceasta a fost cel puțin o mare lipsă de tact. Întîmplându-se însă acest lucru, trebuie totuși să ne permitem a face unele obiecțiuni. Dacă este vorba de a oferi dlui arhiepiscop actual un protectorat de onoare pe viață, atunci noi sîntem înțelegi cu plăcere și fără rezervă. Căci înaltpreasfinția Sa este între noi cel dintîiu fondator (scilicet al tipografiei) cu suma cea mai mare de contribuție, a spriginit înființarea acestei fundațiuni cu zel demn de recunoștință și a fost până acum, precă scim, în faptă protectorul ei. Protectoratul ar fi însă un post de onoare, ear' nu instanță. Căci o instanță trebuie să aibă anumite drepturi și datorii, care fac, că o unică persoană ce stă în fruntea unei întreprinderi meseriale este tras la răspundere și chizeșie personală înaintea lumii de afaceri, precum între împregiurări, — de vrei ori nu vrei, — și înaintea tribunalului; și pentru astfel de auspicii ale arhiepiscopului nostru mulțumim foarte frumos! Deci să nu ne facem iluziuni. Dacă am voi să creăm atare protectorat drept instanță pentru toate timpurile și prin urmare să mărginim ori să alterăm cercul de activitate al proiectatelor organe administrative, pasul acesta ar fi cel puțin un compliment neprecugetat, care nu este la loc în cestiunea noastră de pură afacere, și într'o bună zi ar pute fi fatal pentru institutul nostru (tipografic), precum nu mai puțin pentru dieceasa.”

„De altă parte nu poate fi basa solidă a unei întreprinderi meseriale un protectorat drept instanță, care să nu fie responsabil înaintea lumii de afaceri, ci înaintea istoriei. Căci lumea de afaceri nu dă nimic pe un simplu nume și nu află garanție în responsabilitatea înaintea istoriei. Noi aflăm dar', că este cu totul la loc, ca instanța supremă în proiectatul organism autonom de administrare să fie numai un colegiu priveghiat și controlat, și că în întreg organismul de administrare să iee răspunderea și chizeșia numai persoana administratorului, căruia îi este încredințată paza și economia întregii averi a institutului (scilicet tipografic), dacă aceasta nu este cumva pusă sub incuitori diferite. Astfel am înțeles noi proiectul (scilicet de statute), și astfel întrebarea despre „metropolit sau consistor” a cădut de sine, fără să fim necesități a atinge detalii, căci se înțelege de sine, că numai persoana arhiepiscopului, dacă nu aspiră cumva la infalibilitate, nu dă de fel pentru precauțiunea și precisiunea hotărîrilor mai multă garanție decăt un colegiu de 9 băbați aleși, între care se află notabene și persoana aceluiași arhiepiscop, și încă ca conducător al acestui colegiu!”

(Va urma.)

Pro veritate.

Răspunsurile meritorice ale dlor Const. Stezar și Eugen Brote la ultima hotărîre consistorială în afacerea conversiunii.

a) Răspunsul dlui Eugen Brote.

(Urmare.)

Neorientat asupra situațiunii, consistorul a discutat cestiunea, dar' a amănat luarea unei hotărîri până la o altă ședință, ear' noi până atunci aveam să dăm propunerea noastră în scris într'o formă precisă. La 8/20 Ianuarie 1886 noi am dat propunerea în scris și la 11/23 Ianuarie 1886 consistorul a acceptat-o, însărcinându-ne pe noi cu executarea ei. În ședința consistorială dela 11/23 Ianuarie 1886 am fost de față patru asessori-votați: căpitul Stezar și eu, protosinelul Frateșiu, care avea cheie de control dela caselle fondurilor, Dr. N. Olariu. Hotărîrea despre conversiune s'a luat cu unanimitate de voturi. Discușiunea s'a învîrtit numai asupra rentabilității conversiunii; cestiunea cursurilor, cu care avea să se facă conversiunea, nici nu s'a atins, ear' despre modul executării ei nu s'a stabilit nici un fel de detalii. Era și un lucru prea firesc, dacă dezbaterile asupra acestui obiect nu s'a adîncit, căci nici unul din colegii nostri nu erau bărbați de specialitate, n'aveau nici un fel de praxă în asemenea afaceri, nu cunoșeau natura efectelor, n'aveau cunoștință despre aceea, cum se fac asemenea lucruri, cu un cuvînt erau laici în afaceri de bursă.

După firea lucrului conversiunea se compunea din două părți: din vinderea hîrtiilor vechi și din cumpărarea hîrtiilor nouă. Dacă numai una din aceste două părți s'ar fi realizat, operațiunea nu mai era o conversiune, ci o simplă cumpărare sau o simplă vindere. Însă nici cumpărare, nici vindere de hîrtii nu s'a intenționat nici de propunătorii, nici de consistor, ci conversiunea hîrtiilor, adică schimbarea cu câștig a hîrtiilor de un venit mai mic cu hîrtii de un venit mai mare. Îndată-ce conversiunea hîrtiilor a fost operațiunea ce s'a intenționat de toți, — și asupra

acestui lucru nu mai poate încăpe nici o îndoeală, — atunci conversiunea ea însăși era afacerea principală, ear' cursurile, cu care se schimbă reciproc hîrtiile, numai într'atîta puteau fi considerate, încăt ele făceau posibilă și rentabilă această conversiune.

Fiecare știe, că hîrtiile de valoare arată la bursă aproape în fiecare zi schimbări în prețul lor mai mari sau mai mici. Nimenea nu poate ști, cu ce curs se va nota mâine un anumit soi de hîrtii. Cine voese dar' să schimbe, să convertească hîrtii la bursă, nu fixează cursurile decăt proporțional sau relativ. Îndată-ce fixarea cursurilor se întîmplă în mod absolut, convertirea devine neexecutabilă, mai ales dacă o categorie de hîrtii are să fie înlocuită cu 5—6 sau mai multe categorii, ca în cazul de față. Dacă își va da cineva osteneala a cerceta, câte combinațiuni aritmetice sînt posibile între cursurile diferitelor hîrtii, se va convinge ușor, că mai verosimil este a face un quinterno în loteria mică, decăt a munci și sumele și zilele și cursurile diferitelor hîrtii de cumpărat și de vîndut tocmai pe șablonul stabilit înainte cu cursuri fixate în mod absolut.

Nu mai poate deci încăpe nici o îndoeală, că cursurile fixate la conversiune sînt relative și limitele lor extreme sînt trase prin rentabilitatea conversiunii. În acest înțeles am privit noi cursurile fixate la hîrtiile de convertit și în acest înțeles a trebuit să le privească și consistorul, când le-a trecut fără nici o modificare din propunerea noastră, concepută cu mult înainte de 11/23 Ianuarie 1886, în mandatul seu expedit cu mult după 11/23 Ianuarie 1886, și cî consistorul în realitate numai în acest înțeles a și privit atunci cursurile fixate la conversiune, vorbesc destul de lămurit următorul fapt: În hotărîrea sa, luată la 11/23 Ianuarie 1886, consistorul a fixat conform propunerii noastre concepute încă pe la sfîrșitul anului 1885 minimul cursului de vîndere cu 103, ear' maximul cursului de cumpărare pentru scrisurile fonciare ale băncii ipotecare din Pesta cu 99.50, ale asociației patriotice a caselor de păstrare din Pesta cu 99 și ale băncii comerciale ungurești din Pesta cu 99.50. Cercetînd starea cursurilor în ziua când consistorul a luat hotărîrea, adică în 23 Ianuarie 1886, vedem în „Amtliches Coursblatt der Wiener Börse”, — singurul isvor autentic pentru cotele oficiale ale bursei din Viena, — că scrisurile fonciare ale băncii ipotecare din Pesta notează 99.75 (marfă), ale asociației patriotice 100.25 (marfă) și ale băncii comerciale 99.75 (marfă). Va să zică, deja în ziua hotărîrii consistoriale maximul cursului fixat de cumpărare era întrecut la toate trei categoriile, și chiar dacă s'ar fi putut face încercări de cumpărare încă în aceeași zi, — ceea ce era imposibil, — nu se mai puteau cumpăra hîrtii cu cursurile fixate. Puteam noi deci presupune, că într'o cestiune atât de serioasă și de așa mare importanță, consistorul nu este condus de alte vederi, decăt a pune la probă pe „funcționarii subalterni”, dacă ei știu să respecteze mandatele „superiorilor”? Eram siguri și sîntem și astăzi siguri, că consistorul a fost condus atunci de cele mai serioase vederi, a voit realizarea conversiunii în limitele rentabilității, n'a discutat asupra cursurilor hîrtiilor, fiindcă aceste veniau numai în linia a doua în considerare, și fixarea unor cursuri de cumpărare deja întrecute în ziua fixării, trebuia să ne întărească pe noi în această convingere.

(Va urma.)

CRONICĂ.

Dela Curte. Duminecă la 11 oare a. m. Maiestatea Sa Monarchul a primit pe primatle Simor în audiență privată mai lungă. După-amăezi la oara 1 a avut loc în Hofburg sub presiul Maiestății Sale un consiliu militar, la care au luat parte între alții ministrul comun de război P.Z.M. baron Bauer șeful statului-major baron de Beck și inspectorul general de infanterie F.M. L. König.

Gara internațională dela Ițcani. Cetim în „Românul”, că s'a denunțat convenția pentru gara dela Ițcani. La anul viitor România va avea deci gară românească la Burdugeni de lîngă graniță.

Necroloage. Primim următoarele anunțuri: Mihail Pavel, episcopul gr.-cat. de Oradea-mare; Mihail Pavel tin., jurist absolut; Ileana Pavel văduva lui Ioan Vultur; Vasile Pavel, preot în Oena-Săgataș cu familia; Vasile Jody, preot în Vadu, în numele lor și al tuturor consăngenilor anunță cu inima plină de durere moartea prea matură a mult iubitului și neuitatului lor nepot, frate, vîr și afin, a junelei Ioan Pavel, ascultător de sfînta teologie în cursul al III-lea, aparținător dieceesi Gherlei, întîmplată la 21 Februarie st. n. a. c. la 8 oare p. m. după un morb tuberculos, provîndu cu sfîntele sacrameente ale moribundilor, în anul al 20-lea al vieții sale. Rămășițele pămîntesce se vor înmormînta după rîitul gr.-cat. la 23 Februarie st. n. la 1 oară p. m. în cimitirul gr.-cat. de lîngă biserica din loc. Sfînta liturgie funebrelă pentru răposul su-

fletului decedatului se va celebra la 25 Februarie st. n. dimineața la 8 oare în biserica gr.-cat. din loc. Satu-Slatina, la 21 Februarie st. n. 1890. Fie-i țină ușoară și memoria binecuvântată!

— Ana Helerea, soția domnului Nicolae Helerea, preot greco-catolic în Șomartin, a răposat Duminecă în 16 l. c. st. n. în al 28-lea an al vieții și a fost înmormântată la 18 Februarie în cimitirul gr.-cat. din Șomartin.

Balul românesc din Capalnaș a avut loc în 8/20 Februarie a. c. în localitatea școlară gr.-ort. române. Despre acest bal ni se scrie: Am fost foarte surprinși de frumusețea decorărilor sale de joc, precum și de ordinea exactă din partea arhanghizilor, dar mai cu seamă de publicul distins fără deosebire de naționalitate, dintre care am onorat a numi pe ilustrul domn Eugeniu Mocioni de Foen, pe dl Petru Ionaș, pe dl pretor din Birchiș Bela Biró de Szt. Katolna și alții, pe care ca străin nu-i pot numi, precum și un număr însemnat de dame distinse. La 11 oare au jucat 10 tineri din Birchiș sub conducerea dlui învățător Ignatie Bugariu jocurile naționale „Călușul” și „Bătuta”, și așa acel bal numai la 6 oare dimineața s'a încheiat. *Un oaspe.*

Mortalitatea în Sibiu. În săptămâna dela 10 până la 16 Februarie au murit în Sibiu 17 persoane, dintre care cinci străini. Prin urmare mortalitatea scotită pe an face 32 la 1000 locuitori.

Atacarea Tomics. Cercetarea în afacerea criminală a fostului redactor dela „Zastava”, Jasa Tomics, care a ucis pe adversarul său politic și personal Dr. Misa Dimitrijevic la 4 Ianuarie n., e deja terminată și pertractarea finală s'a pus pe Luni la 10 Martie n. în sala comitatensă din Neoplanta.

Institut bectereologic în Budapesta. În Budapesta se lucrează cu multă sîrguință la înființarea unui institut bectereologic după calapodul celui, care există deja în București. Institutul se va stabili în edificiul pentru medicina judiciară în strada Uellő. Despre deschiderea lui publicul va fi la timpul său în cunoștință prin directorul celui, profesorul de universitate Dr. Andreiu Hőgyes.

Balul curții din București. Cetim în „Timpul”: În seara de Marți, 6 ale curente, avu loc la palat balul curții. La oarele 10¹/₄ M. M. L. L. regele, regina și A. S. R. principele Ferdinand au făcut intrarea lor în sala cea mare de bal, unde se aflau adunați dñii membri ai corpului diplomatic cu doamnele, d-nii miniștri cu doamnele, dl președinte cu dñii vicepreședinți ai senatului, dl președ. cu dñii v. preș. ai adunării deputaților cu doamnele, dñii consilieri ai înalțelor curți de casție și de com-purturi cu doamnele, dl procuror general al înalțelor curți de casție, mai mulți foști miniștri și actualii miniștri ai țării în străinătate cu doamnele, un însemnat număr de senatori și deputați cu doamnele, curtea de apel, tribunul, primarul capitalei cu dñii membri ai consiliului municipal cu doamnele, dñii ofițeri generali și superiori ai garnisoanei, precum și ofițerii inferiori din toate armele cu doamnele, funcționarii superiori și șefii de servicii ale diferitelor ramuri ale administrației publice, multe persoane din înalta societate a capitalei, numeroși mari proprietari și reprezentanți din cei mai de frunte ai comerțului și industriei; — peste 1.500 persoane. Curând după intrarea suveranilor în sala splendid iluminată, Alțeta Sa Regală deschise danțul, care se urmă apoi cu mare animație, în timpul căruia Maiestățile Lor binevoiră a se întreprinde în mod așezat cu cea mai mare parte din persoanele prezente. Cu această ocaziune dñii reprezentanți ai puterilor străine, au avut onoare a prezenta Maiestăților Lor mai mulți membri ai legațiilor respective, precum și străini de distincție aflați în trecere prin București. La ora 1 Maiestățile Lor și Alțeta Sa Regală împreună cu oaspeții s'au coborât la suita, la care au luat parte mai bine de 1.000 persoane, în diferite serii. După suita începă cotilionul, alcătuit de peste 150 părechi de dansatori. Maiestățile Lor au privit câtva timp la diferitele figuri ale acestui danț și pe la oarele 4 și jum., s'au retras în apartamentele lor. Danțul a mai urmat apoi cu aceeași animație până la oarele 5 dimineața. Frumusețea și bogăția toaletelor, care străluciau în vasele saloanelor ale palatului, precum și bucuria ce se vedea zăgăzită pe toate fețele, au făcut din acest bal, la care toate treptele societății împreună cu fruntași ai țării s'au grăbit a lua parte, o sîrbare din cele mai reușite.

Scrierile lui Ispirescu. Ar fi vorba, ca Academia română să publice în a doua ediție scrierile foarte mult regretatului povestitor popular Ispirescu. În noua-i ediție se vor publica mai multe povesti inedite și alte manuscrise, care se află actualmente în posesiunea fiilor săi.

O nouă revistă în România. O revistă teatrală și musicală va apăre în foarte curîndă vreme în România. Această revistă, a cărei apariție e foarte mult simțită, se va ocupa exclusiv numai de critice, cronice teatrale și musicale. Mai mulți bărbați speciali și cunosători în ale teatrului ofer concursul lor.

„Năpăstia.” Cetim în „Românul”: Năpăstia lui Carageali va fi tradusă în franțuzească și va fi prezentată teatrului Libre din Paris. Deasemenea „Năpăstia” va fi tradusă și în limba germană de d-na Mite Kremnitz.

Holera. După dîrul oficial din Petersburg, în Persia se lăsează holera; centrul epidemiei e la Tauris-Hamadan, câteva sute de verete numai dela granița rusească. Gu-

vernul a luat măsuri profilactice și a interzis supușilor ruși de naționalitate persă orice pelerinagiu în Persia sau Turcia.

Chietuelile ocupațiunii rusești în Bulgaria. Suma adevărată a rămășițelor datorite Rusiei dela 1885 pentru chietuelile de ocupațiune este de 3,600.000 ruble hârtie. Rusia cere afară de aceasta încă 572 ruble pentru furnizarea armelor și muniției.

Sultanul pentru regele Umberto. „Levant Herald” află, că Sultanul va trimite regelui Italiei un prețios dar, consistînd din mai mulți cai arabi de cea mai curată rasă. Adjutantul Sultanului, Izzet-Pașa, un nepot al lui Fuad-Pașa, va fi trimis cu acest dar la Roma.

Manifestațiuni în Belgrad. „Politische Correspondenz” află, că pentru a răspunde la manifestația studenților din Belgrad, Macedonienii stabiliți la Sofia și o grupare de Bulgari avuseră de gînd să facă contra-manifestație; poliția însă i-a împiedecat să-și făptuească planul. În cercurile oficiale și private din Sofia se aprobă purtarea agenților bulgar din Belgrad, care a dat școlarilor bulgari din institutul Sf. Sava mijloacele pentru a se întoarce la Sofia.

Monument pentru Columbus în Washington. În casa reprezentanților Americii-de-Nord s'a prezentat un proiect de lege pentru ridicarea unui monument demn în Washington în memoria descoperitorului Americii, Columbus. Spre acest sfîrșit s'a pus în perspectivă suma de 600.000 lire sterline.

Din public.)*

Convocare.

Comitetul central al „Reuniunii învățătorilor români gr.-or. din districtul Zarand” își va ține ședința sa J oi la 15/27 Februarie a. c., la oarele 10 a. m., în sala gimnasiunii gr.-or. din Brad.

La această ședință se invită a participa p. t. domni Sabin Piso, preș. desp. I. din Săcărmb; Petru Mihut, preș. desp. II. din Hondol; Alexandru Vlad și Inocențiu Bogdan, secretari; Alex. Drăea, cassar; Ios. Popescu, controlor; I. Anghel, bibliotecar și membrii aleși: Petru Rimbaș, G. Forraș, I. Safta și Romel Jurca.

Obiectele de pertractat:

1. Statorirea materialului de pertractat în adunările generale ale despărțimintelor.
2. Curenții.

Brad, 9/II. 1890.

Bîroul comitetului.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesc răspunderea.

POSTA ULTIMĂ.

(Telegramele dîrului „Sieb.-Deutsch. Tageblatt“.)

Budapesta, 25 Februarie n. În conferința militară de Duminecă s'a hotărît introducerea ierbii de pușcă fără fum și modificarea pușcilor Mannlicher după dînsa. Comisiunea bugetară a primit cu toate voturile contra unuia din stînga extremă ridicarea unui monument pentru Andrassy. Reuniunea industrialilor combate proiectul de lege despre repausul de Duminecă.

Berlin, 25 Februarie n. Conservatorii au hotărît să nu participe la balotagiurile dintre socialisti și liberali. Liberalii naționali și liberal-conservatorii vor sprîgîni pe Virchow contra socialistilor. Foile liberale declară, că profesorul Hänel din Kiel, care a propus alianța liberalilor cu liberalii naționali, este un nebul sentimental. În balotagiuri pierderile liberalilor naționali vor fi întreprinse. Formarea unei majorități clericale conservatoare este hotărîtă.

Paris, 25 Februarie n. Camera a respins agitația celor condamnați pentru crime comise în decursul grevelor.

Newyork, 25 Februarie n. În Arizona s'a spart un stavilar al riului Hassayamga. Toți locuitorii orașului Wickenburg s'au înecat.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Paris, 25 Februarie n. Ducele de Orleans a fost transportat în penitenciarul din Clairvaux. Transportarea s'a făcut la meul nopții în cea mai mare liniște. La 11 oare ducele a fost trezit din somn greu de doi polițiști, și cu un landau dus la gara de Ost, unde însoțit de polițiști s'a urcat în cupeu.

Madrid, 25 Februarie n. În urma unei răceli regele nu poate părăsi odaia.

Berlin, 25 Februarie n. Până acum sînt cunoscute în mod oficial 388 algeri: 141 balotagiuri, 51 conservatori, 14 imperiali, 16 liberali-naționali, 91 centralisti, 21 liberali, 20 socialisti, 14 Poloni, 11 Alsațieni, 2 democrați, 1 Danez, 3 Guelfi, 1 antisemit.

Bibliografie.

O recensiune germană a dicționarului dlui Barcianu.

În „Das Archiv” ce apare în Lipsa sub direcțiunea lui Julius Steinschneider (Nr. 51 din 1889) găsim următoarea recensiune mîgulitoare despre acest dicționar, apărut în edițiunea „Institutului tipografic”:

Barcianu Sab. Pop. dicționar al limbii germane și române. (German-român.) Revêdut și completat prin Dr. D. P. Barcianu. Sibiu (Transilvania). „Institut tipografic”, societate pe acțiuni, 1888. 12° XIV și 1128 pag. Prețul: 10 franci = 3 fl. 80 cr.

O istorie a dicționarilor române ar fi ușor scrisă, căci numărul lor nu este încă așa mare de a nu pute fi luat în considerare din o singură privire.

Abstracție făcînd dela dicționariile curat românești, adică dela acele dicționarii, care din cauză, că explicațiunile sînt date tot în limba română, nu se pot folosi de începători străini, se găsesc numai foarte puține, care s'ar pute întrebuința pentru traduceri și îndeosebi pentru traduceri din nemțese în românește. În linia primă s'ar pute aminti glosarul lui Stamati, tipărit cu litere vechi și epuizat demult, care a apărut în anii cincișeci (Iasi) și pentru timpurile de atunci s'ar pute numi destul de complet. Vocabularul mic al lui Teochar Alexi nu poate avea pretențiuni la o valoare științifică — fără a avea intențiune de a atinge prin aceasta meritele acestui bărbat, care i-le-a cîștigat în diferite moduri mai ales pentru românimea transilvăneană. În anul trecut s'fi apărut în București un mic lexicon german-roman de filologul aprențiat în această faoie cu altă ocaziune, decontul de universitate Dr. Lazar Șaiaeanu; acest lexicon nu-l cunoaștem încă. Alte glosarii nu se află. Era deci o trebuință urgentă de un dicționar complet și bun, care de alt-cum se așteptase deja de ani în multe cercuri.

Sabas Popoviciu Barcianu, odinioară asesor consistorial, paroh greco-oriental în Rășinari în Transilvania, cunoscut prin gramatica sa a limbii germane și prin excelența lui dicționar româno-german, a lăsat un manuscris aproape gata. Acest manuscris, după ce a fost revêdut și completat de domnul Dr. D. P. Barcianu, volorosul fiu al binemeritului tată, a fost edat de „Institutul tipografic” din Sibiu.

Puține rămân de dîs despre un dicționar, după ce ai recunoscut odată, că este lipsit de greșeli. Și într'adevăr cu greu se va afla un cuvînt german, care n'ar fi tradus bine românește în dicționarul lui Barcianu. Traducătorii au un lucru ușor, căci glosarul oferă cîvînte diferite, dar totdeauna corespunzătoare, care fac cu putință o alegere. Un mare avantaj consistă în intr'aceea, că la explicațiunile cuvintelor se găsesc intercalate propozițiuni în ambe limbile, care propozițiuni sînt prea potrivite de a introduce pe străinul în spiritul adevărat al limbii române. O introducere despre partea gramaticală a limbii române premerge cărții.

Ne bucurăm, că putem recomanda în modul cel mai călduros cartea excelentă, și sîntem conșinși, că ea va face mari servicii atât Românului, care învață limba germană, cât și Germanului, care din motive literare sau din alte motive se interesează pentru limba română.

Partea tipografică este prea bine îngrijită.

M. M. Hârșu.

Căldarul zilei.

14/26 Februarie 1890.

Iulian: Axientie.

Gregorian: Alexandria.

Soarele: răsare 6.49, apune 5.39

Buletin meteorologic.

Sibiu, 25 Februarie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 727.1)	Diferența din proiș	Temperatura aerului la ora 6	Maximul de temperatură	Direcția vîntului
731.0	-2.6	-14.0	-7.2 — 24.0	S

Din țeară, 22 Februarie, 7 oare dimineața

Stațiunile:	Presiunea atmosf. în mm.	Temperatura aerului la ora 6	Vîntul	
	în mm.	la ora 6	direcția	țîră
Budapesta	773	-5.4	SV	1
Sîtmar	773	-7.8	V	1
Cluj	777	-13.5	V	1
Orșova	776	-8.4	V	1
Timișoara	775	-5.8	—	—
Arad	773	-5.3	NV	2
Panciova	772	-4.6	SV	6

Soșii în Sibiu.

La 25 Februarie n.

Hotel „Neurhrer”. B. Engländer și Obermüller din Nürnberg; I. Fried din Budapesta; G. Hay din Viena, comercianți.

Hotel „Împăratul Romanilor”. H. Waldherr din Viena și Fuchs din Alba-Iulia, comercianți. Spîr, arîndaș din Bulia. Martin Spîr, proprietar din Orhei.

Economie.

Despăgubirea pentru desființarea regalilor. Referitor la despăgubirea de regali extragem din „Pester Lloyd” următoarele: După-cum se știe, la începutul acestei luni a emis ministrul de finance o provocare, în care se invită posesorii privați de regali a se însinua până la finea acestei luni, dacă sînt aplicați a-și vinde obligațiunile de desființare ce li-se vin ca despăgubire prelîngă aceleași condițiuni ca acele ce se vin statului. Deoarece-ce încheierea termenului de însinua e aproape, e oportun a atrage atențiunea celor interesați asupra provocării amintite a ministrului de finance cu atât mai virtos, deoarece-ce acea parte a obligațiunilor de despăgubire, pentru care nu se acceptază vînderea, se vor emite numai în anul viitor. Cursul de 92 procente se pare destul de favorabil și ar fi în interesul propriu al posesorilor de a accepta vînderea. Însinua se poate face și în cazul acela, dacă suma de despăgubire nu e statorită, deoarece-ce s'au luat măsuri, ca statorirea definitivă a astorfel de sume de despăgubire să se facă și deosebit.

Denunțarea convențiilor comerciale din partea României. Cetim în „Românul”, că guvernul român a început să denunțeze convențiunile comerciale, al căror termen expiră în anul viitor. Până acum s'au denunțat convențiile cu Belgia și Italia, care expiră la 1 Martie 1891.

Monopol asupra rachiurilor și cărcimelor în România. Cetim în „Românul” de Duminecă: D. P. P. Carp a declarat în ședința camerei de ieri, că actualmente se studiază la ministerul de finance destinația înființării unui monopol asupra rachiurilor și asupra cărcimelor. Cu un astfel de proiect guvernul va veni în anul viitor.

Exportul de vin al Italiei. Asupra exportului de vin al Italiei „Pester Lloyd” dela 22 l. c. n. scrie următoarele: Silințele multiple, care s'au făcut din partea guvernului italian și a respectivelor cercuri de producțiune și comerciale, pentru a se asigura vinurilor italiene în străinătate un loc de desfăcere durabil, au dus deja la frumoase rezultate. În anii din urmă s'a făcut în această privință o transformare totală, fiindcă față cu răboiul vama cu Franca a fost trebuință, de a se organiza mai bine comerțul de vin și a intra cu țările de consum în legătură directă. Următoarele date statistice fac aceasta clar. În perioada dela 1 Ianuarie până la finea lui Noemvrie, pentru care există datele relative, s'au exportat din Italia în anul 1889 în total 1,346.170, în anul 1888 1,664.481 hectolitri, din care au mers îndeosebi: în Elveția 308.879 hectolitri în 1889 și 259.304 htl. în 1888; în America 467.691 htl. în 1889 și 239.165 htl. în 1888; în Franca 168.857 htl. în 1889 și 809.667 htl. în 1888; în Germania 131.703 htl. în 1889 și 84.639 în 1888; prin urmare despăgubirea pentru tragerea mai puțină a Franței a fost deja creată. Deasemnă de amintit e încheierea vinului italian în Elveția și Germania, adică în țările, cu care concurează Ungaria. În Germania anume se dă tot mai multă atențiune Italiei și se întrebuințează vinurile cumpărate de acolo mai mult spre mestecarea produsului propriu, la care de multe ori prelucrarea vinului se efectuează în porturile mai ieftin și mai corespunzător acolo, totodată se ivesc și unele ușurări de vamă, care înființează hotărît asupra formării prețurilor. Stabilirea de pivniți de model sub control oficial pentru vinuri italiene la diferite puncte centrale, precum în München, Frankfurt etc., ar fi dat mai cu seamă avans scopului intenționat și se recomandă spre imitațiune.

Prețul mărfurilor.

Piața din Făgăraș, 21 Februarie Grâu frumoș holitru fl. 5.90 până fl. 6.50; grâu mestecat fl. 4.50 până fl. 5.25; sîcra fl. 4.25 până fl. 4.40; cucuruz fl. 3.80 până fl. 4. —; ovîșul fl. 2.90 până fl. 3.20; sîmînța de cânepă fl. — până fl. —; sîmînța de in fl. 7. — până fl. 8. —; fasolea fl. 4. — până fl. 4.50; mazerea fl. 5. — până fl. 6. —; lîntea fl. 8. — până fl. 9. —; crumpenele fl. 1. — până fl. 1.30; mîlaiul fl. 7. — până fl. 8. —; sîu brut 100 chile fl. 19. — până fl. 20. —; unsoreala de porc 65, slîmîna 60—66; cânepa fl. 30.—pînă 35.—. Un chilo carne de porc 40 cr.; carne de vită 32 cr.; carne de vițel 28 cr.; carne de mel — cr.; ouă 6 cu 10 cr., chim fl. 12.—pînă fl. 15.—; lumini turnate de sîu — cr. până 40.— cr.

Tîrgul de rimători în Steinbruch. În 23 Februarie n. s'a notat: ungurești bătrîni grei 45.— cr. până 46¹/₂ cr., ungurești grei tineri 47.— cr. până 48¹/₂ cr., de mijloc 46.— cr. până 47¹/₂ cr., ușori 44.— cr. până 45.— cr., marfă țărănească, grea — cr., până — cr., de mijloc 44.— cr., până 54¹/₂ cr., ușoară 42.— cr., până 46¹/₂ cr., românești, de Bakony grei 43.— cr., până 45¹/₂ cr., transito de mijloc — cr., până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sîrbesci grei — cr., până — cr., transito de mijloc 47.— cr., până 48.— cr., transito ușori 47.— cr., până 47¹/₂ cr., îngrășați cu ghindă — cr., până — cr., per 4¹/₂ cumpărați dela gară.

Bursa de mîrfuri din Budapesta dela 23 Feb. 1890.

Sîmînțe	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.		Sîmînțe	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	pînă			dela	pînă
Grâu							
Bănățeneș non	74	—	79	—	—	—	—
Grâu dela Tisa	78	8.75	8.80	79	8.85	8.90	—
Grâu de Pesta	78	8.70	8.75	79	8.80	8.85	—
Grâu de Alba-regală	78	8.75	8.80	79	8.85	8.90	—
Grâu de Bácska	78	8.75	8.80	79	—	—	—
Ungureș de Nord	74	—	79	—	—	—	—
Sîmînțe, vechi ori noue							
Sîcra		70—72	8.15	8.40			
Orz		60—62	6.50	6.85			
		62—64	7.15	8.—			
		64—66	8.40	10.—			
Ovîș		39—41	7.65	8.—			
Cucuruz (porumb)		75	4.75	4.90			
		78	4.85	4.80			
Meiu		—	5.—	5.3			
Hrișcă		—	—	—			
Marfă pe termen.							
Grâu		de primă. 8.56	8.57				
Cucuruz		de toam. 7.77	7.78				
Ovîș		de primă. 4.88	4.90				
		de toam. 7.85	7.8				
		per 100 chilogr.	5.92				
		Marfă per 100 chilogr.	—				
Produse diverse							
Sem. de trif.		Lucernă ungurească	62.—	70.—			
„		franceză	—	—			
„		italiană	—	—			
„		roșie	35.—	42.—			
Oleu de rap.		rafinat	45.—	45.50			
Oleu de in			—	—			
Uns. de porc		dela Pesta	54.50	55.—			
Slîmînă		dela țeară	42.—	43.—			
„		sîntată	52.50	53.—			
„		afumată	30.—	31.—			
Sîn			—	—			
Prune		din Bosnia, în buți	14.25	14.50			
„		din Sîrbia, în saci	21.50	22.60			
Licitar		slavon, nou	—	—			
„		bănățeneș	—	—			
Nuci		din Ungaria	—	—			
Gogoși		ungurești	—	—			
„		sîrbesci	—	—			
Miere		brută	26.—	27.—			
„		galbînă străcurată	28.—	30.—			
Ceară		de Rosenau	120.—	121.—			
Spirit		brut	12.50	12.75			
„		Drojdințe de spirit	15.25	15.75			

Cursul pieței din Sibiu.

Din 25 Februarie st. n. 1890.

Hârtie-monetă română	Cump.	9.22
----------------------	-------	------

Farmacia lui I. PSERHOFER în Viena,

Singerstrasse Nr. 15.

la „mărul de aur al imperiului“.

Pilule curătoare de sânge, numite mai demult pilule universale, merită cu tot dreptul numele din urmă, după ce în adevăr sunt o mulțime de boale, în care efectul cu deservire excelent al acestor pilule s'a confirmat.

De multe decenii sunt aceste pilule pretutindena lăpate, ordonate de mulți medici, și puține familii vor fi, în care să lipsească câte o mică proviziune din acest eminent mijloc de casă.

Din aceste pilule costă: **1 șutală cu 15 pilule 21 cr.**, **1 ruletă cu 6 șutale 1 fl. 5 cr.**, cu rambursă nefrancată **1 fl. 10 cr.**

Trimițând suma înainte, costă cu trimiterea francată: **1 ruletă de pilule 1 fl. 25 cr.**, **2 rulete 2 fl. 30 cr.**, **3 rulete 3 fl. 35 cr.**, **4 rulete 4 fl. 40 cr.**, **5 rulete 5 fl. 20 cr.**, **10 rulete 9 fl. 20 cr.** (Mai puțin ca o ruletă nu se expediază.)

Ne rugăm a cere expres

„Pilulele curătoare de sânge ale lui PSERHOFER“

și a fi cu atențiune, ca inscripțiunea de pe coperișul fiecărei șutale să poarte isclitura care stă pe inscripțiunea de întrebuintare, **I. Pserhofer**, și anume în culoare **ROȘIE**.

Balsam de degerături de I. Pserhofer. 1 borcănel 40 cr., cu trimitere francată 65 cr.

Sirup de plantagină contra guturării, răgușelii și tusei convulsive etc. 1 flacon 50 cr.

Alifie americană contra podagrei, 1 fl. 20 cr. [821] 9—12

Prav contra asudării picioarelor, prețul unei șutale 50 cr., cu trimitere francată 75 cr.

Balsam de gâșe, 1 flacon 40 cr., cu trimitere francată 65 cr.

Esență de vieață (picături de Praga) rețea etc. etc., 1 flacon 22 cr.

Balsam miraculos englezesc, o sticlă 50 cr., un flacon mai mic 12 cr.

Fiakerpulver contra tusei etc., 1 șutală 35 cr., cu trimitere francată 60 cr.

Pomadă de tannochinină de I. Pserhofer, cel mai bun mijloc pentru creșterea părului, 1 dosă 2 fl.

Emplastru unive sal de prof. Stendel, mijloc de casă contra ranelor, bubelor etc., 1 borcănel 50 cr., cu trimitere francată 75 cr.

Sare curătoare universală de A. W. Bullrich. Un mijloc eminent de casă contra tuturor urmărilor digestiunii perturbate, 1 pachet 1 fl.

Afară de preparatele aici numite se află toate specialitățile farmaceutice anunțate în diarele austriace și în cele străine și la cerere se procură prompt și ieftin toți articolii, care nu se vor afla poate în deposit.

Trimitere prin poștă se efectuează cât se poate de iute, trimițându-se banii înainte, ear' comanda mai mari și cu rambursă.

Trimițând banii înainte (mai bine cu mandat postal) vine portul cu mult mai ieftin decât la trimitere cu rambursă.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Cîsnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărăniul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstem de mamă.** Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușă cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un peșitor îndărăniu.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vântură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nuscul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărăgălelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin pcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

INSTITUT TIPOGRAFIC DIN SIBIIU.

A ieșit de sub tipar:

ȚINEREA VITELOR

COMASSĂRILE

de
Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiu“.

de
Ioan Cornea,

inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1889.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teliuș					Teliuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren accelerat	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren mixt		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt		Copsa mică		2.05	4.35		
Viena	3.40	8.—	8.—		București	7.35		*4.40		Viena		11.—	3.40	Teliuș	11.24	3.—	1.42	Copsa mică			2.05	4.35		
Budapesta	9.20	2.—	3.10	6.10	Predeal	12.50		9.2		Budapesta		7.40	9.30	Alba-Iulia	11.59	3.34	2.32	Șeica mare			2.34	5.05		
Szolnok	11.18	4.05	7.22	9.28	Timiș	1.19		9.4		Szolnok		10.42	12.38	Vințul de jos	12.30	4.10		Loamneș			3.22	5.46		
P. Ladány	12.57	5.46	5.52	11.88	Brașov	1.55		10.17		Arad		3.53	5.26	Șibot	1.01	4.43		Oena			3.4	6.17		
Oradea-mare	2.22	7.01	8.46	1.51		2.15	4.54		7.07		2.17	4.29	6.06	Orăștia	1.82	5.13		Sibiu			4.15	6.40		
Vărad-Velenecze	2.30	7.11	9.18	2.11	Feldioara	2.47	5.3		7.44		2.37	4.41	6.18	Simeria (Piski)	2.03	5.47								
Fugyi-Vásárhely				2.19	Apatia		6.15		8.09		3.37	5.5	6.43	Deva	2.52	6.27					7.35	9.50		
Mező-Telgd				2.32	Ágostonfalva		6.43		8.29		4.05	5.17	6.55	Branicea	3.23	6.54		Oena			8.02	10.14		
Rév	3.—	7.41	10.21	2.55	Homorod	3.56	7.31		9.07		4.27	5.28	7.14	Ilia	3.55	7.20		Loamneș			8.30	10.40		
Bratca	3.31	8.16	11.88	3.38	Hașfalău		9.09		10.3				7.46	Gurasada	4.07	7.32		Șeica mare			9.05	11.10		
Bucia			12.16	4.01	Sighișoara	5.28	9.33		10.20				7.57	Zam	4.44	8.03		Copsa mică			9.34	11.35		
Ciucia	4.24	9.05	1.57	4.49	Elisabetopol	5.57	10.02		11.0				8.42	Soborșin	5.3	8.38								
Huiediu	4.52	9.35	3.11	5.31	Mediaș	6.19	11.04		11.3				9.11	Bérvava	6.27	9.27								
Stana			3.40	5.40	Copsa mică	6.34	11.24		11.9				9.26	Conop	6.47	9.46								
Aghirș			4.15	6.12	Mickasaa	6.35	11.39		12.1				9.47	Radna-Lipova	7.28	10.20	5.3							
Ghirbău			4.36	6.24	Blaj	7.09	12.30		12.3				9.42	Pauliș	7.43	10.34	6.0							
Nădășel	5.49		4.55	6.38	Crăciunel	7.42	12.45		12.55				9.59	Deva	7.59	10.50	6.44							
Ciuj	6.02	10.35	5.26	6.56	Teliuș	7.42	1.13		1.07				11.—	Simeria (Piski)	8.28	11.16	7.2							
Apahida	6.14	11.02		7.15	Aid	8.05	2.18		2.11				11.29	Orăștia	8.42	11.30	7.44							
Ghirș	7.28	12.44		7.48	Vințul de jos		2.48		2.33				12.02	Șibot	9.20	12.05								
Cucerdea	7.52	1.27		7.48	Uioara		2.56		2.40				12.19	Vințul de jos	9.20	12.05								
Uioara		1.84		7.48	Cucerdea	8.32	3.14		2.44				12.19	Alba-Iulia	6.—	8.15								
Vințul de jos		1.42		7.48	Ghirș	9.—	4.01		3.27				12.19	Teliuș	1.40	6.05								
Aid	8.21	2.07		10.45	Apahida	10.21	5.28		4.47				12.19											
Teliuș	8.38	2.21		11.34		10.41	5.56		5.0				12.19											
Crăciunel		3.11		12.11	Ciuj		6.45	5.3	8.—				12.37	Simeria (Piski)—Petroșeni										
Blaj	9.18	3.24		12.29	Nădășel		7.06		8.36				12.37	Petroșeni										
Mickasaa		3.54		1.10	Ghirbău		7.22		9.02				1.28	Banița	9.36	4.21								
Copsa mică	9.36	4.09		1.34	Aghirș		7.37	6.11	9.32				2.28	Crivadia	10.17	5.12								
Mediaș	10.08	4.39		2.14	Stana		8.03		10.11				3.11	Crivadia	10.58	5.55								
Elisabetopol	10.32	5.11		2.54	Huiediu	11.54	8.24	6.43	10.51				3.55	Pai	11.42	6.41								
Sighișoara	11.07	5.45		3.38	Ciucia	12.24	9.04	7.12	12.16				4.25	Hațeg	12.23	7.26								
Hașfalău		6.12		4.07	Bucia		9.20		12.50					Streiu	1.12	8.14								
Homorod					Bratca		9.37		1.19					Simeria	1.51	8.50								
Ágostonfalva	12.31	7.32		5.54	Rév		9.56	7.51	2.—					Arad	9.27	4.05								
Apatia		8.17		6.38	Mező-Telgd		10.20	8.17	3.04					Timișoară	6.25	1.15								
Feldioara		8.17		6.38	Fugyi-Vásárhely		10.47		3.36					Mercizfalva	7.19	2.04								
Brașov		9.06		7.13	Vărad-Velenecze		10.57		3.52					Orczifalva	7.46	2.26								
Timiș		9.45		8.3			1.54	11.04	8.42					Vinga	8.15	2.56								
Predeal					Oradea-mare		2.04	11.19	8.47					Németh-Ságh	8.36	3.13								
București					P. Ladány		3.20	1.19	10.08					Ara l nou	9.11	3.51								
					Szolnok		5.—	3.31	11.51					Arad	9.27	4.05								
					Budapesta		7.15	6.30	1.5	9.50														
					Viena		1.49	1.40	7.1															
*) Circulează numai până în 15 Noemvrie c. n.																								
Murș-Ludoș—Bistrița					Bistrița—Murș-Ludoș					Sighișoară—Odorheiu					Odorheiu—Sighișoară					Uniedoară—Simeria (Piski)				
Murș-Ludoș				4.30	Bistrița					Sighișoară			6.00	Odorheiu		6.—	Uniedoara					9.03		
Tagu-Budatelic				7.27	Tagu-Budatelic				6.49	Odorheiu			9.12	Sighișoară		8.56	Cerna					9.56		
Bistrița				11.—	Murș-Ludoș				9.25								Simeria (Piski)					10.10		
Nota: Numeri încastrati cu linii groase inseamnă carele de poanta																								